

28. ULUSAL PATOLOJİ KONGRESİ

27-30 Ekim 2018

Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi
Morfoloji Yerleşkesi

Patoloji
Dernekleri
Federasyonu

Ankara
Patoloji
Derneği

PL Sözel Sunum

Nöropatoloji

PL024(77)

Glioblastomlarda EGFR, MMP2, MMP9 ekspresyonu ile ki-67 proliferatif indeksin prognozla ilişkisi

Merve Başar¹, Dilek Yavuzer¹, Filiz İlhan Türkel¹, Nimet Karadayı¹, Nagehan Özdemir Barışık¹

¹ Sbü Kartal Dr. Lütfi Kırdar Eğitim Ve Araştırma Hastanesi Patoloji Kliniği

Amaç: Glioblastom santral sinir sistemi (SSS)'nin primer tümörleri içinde en sık rastlanılan (%15) ve en ölümcül olanıdır. Glioblastom tanılı hastalar tedaviye yanıtta ve yaşam süresi açısından heterojenite göstermektedir. Beklenen yaşam süresindeki farklılık, açığa çıkmamış mekanizmaların sağkalımda etkili olduğu şüphesini doğurmaktadır. Glial tümörlerde epidermal büyüme faktör reseptörü (EGFR) yolağındaki aktivite artışı tümöral gelişmeden sorumludur. Matriks metalloproteinazlar (MMP) ise tümör hücre invazyonu ve metastaz sırasındaki ekstrasellüler matriks (ESM) yıkımında etkilidir. Ki-67 nükleer antijeni siklusun G0 fazının geç dönemlerinde ortaya çıkan proliferasyon belirteçidir. Çalışmadaki amacımız glioblastom tanılı olgularda EGFR, MMP2 ile MMP9 ekspresyonu ve Ki-67 proliferasyon indeksinin tümörün demografik özellikleri ve yaşam süresi ile ilişkisini araştırmaktır.

Gereç ve yöntem: Sağlık Bilimleri Üniversitesi Kartal Dr. Lütfi Kırdar Eğitim ve Araştırma Hastanesi Patoloji Kliniği'nde glioblastom tanısı almış 177 vaka çalışmaya alınmıştır. İmmünohistokimyasal inceleme için, formalin tespitli, parafine gömülü dokulardan hazırlanan 4 µm kalınlıktaki kesitler kullanılmıştır. Tümör dokularına EGFRV8a, MMP2 ve MMP9 antikorları uygulanmıştır. Mevcut Ki-67 proliferasyon indeksleri ve lokalizasyon bilgileri yeniden gözden geçirilerek kayıt altına alınmıştır. Elde edilen veriler ve yaşam süreleri istatistiksel olarak karşılaştırılmıştır.

Bulgular: Yaş ile sağkalım arasında negatif yönde orta derecede anlamlı ($r=-0,308$) ilişki saptanmıştır ve yaş arttıkça sağkalım süresi azalmıştır ($p<0,05$). MMP2 ile sağ kalım arasındaki ilişki incelendiğinde; birkaç hücrede boyanma görülen hastalardaki sağ kalım süresinin ($20,097\pm2,167$ ay) yaygın boyanma görülen hastalara göre ($7,319\pm2,357$ ay) daha yüksek olduğu görülmüştür (p